

Precisió i talent amb valor afegit

Dues fundacions s'uneixen per donar visibilitat a la feina que porten a terme persones amb trastorn mental. Gestionen documentació confidencial.

Carme
ESCALES

L'estigma que plana sobre qualsevol problema de salut mental no només desdibuixa horitzons laborals de magnífics professionals, sinó que priva la societat d'aprendre i de valer-se de totes aquestes capacitats que cap malaltia ni trastorn elimina.

Enric Herrera i Ricard Matas ho saben, actuen en conseqüència i volen promoure-ho encara més. Són els gerents de les fundacions Aspros, de Lleida, i Fundació Privada Tallers de Catalunya (amb seus a Barcelona, Santa Coloma de Gramenet i Badia del Vallès). Des dels seus respectius CET (Centre Especial de Treball) han creat llocs perquè persones amb algun problema de salut mental, una vegada estabilitzades

gràcies a la medicació i les teràpies necessàries, es desenvolupin en un lloc de treball com qualsevol altre. O molt millor. Saben que aquesta oportunitat és or per a elles, i que no sempre arriba.

Entre les seves múltiples línies de treball, compten amb una de dedicada a la gestió de documentació confidencial que ells s'encarreguen d'ordenar, classificar, digitalitzar, arxivar o destruir. Són històries mèdiques, documents judicials que per llei s'han de guardar i custodiar durant determinats anys. A Aspros, des del Tecnosolucions, i a la fundació de Tallers de Catalunya, amb el seu projecte Ofisfera, 10 persones a la primera i unes 25 a la segona, ho fan. «Dominen la informàtica i, en concret, un programa específic de gestió documental que se'ls ensenya; tenen una alta capacitat d'atenció i concentració; saben treballar en equip; són organitzades,

ordenades i estructurades», precisa Àngel Dachs, el psicòleg que, juntament amb una treballadora social, és un punt de suport imprescindible al CET d'Aspros. «El treball millora la seva qualitat de vida, augmenta la seva autoestima, promou l'autonomia econòmica, els obliga a relacionar-se i a complir horaris. El treball és bo per a l'estabilitat psicològica de les persones», diu.

Sumar esforços

La primavera passada, Aspros i Tallers de Catalunya van descobrir que eren les úniques empreses de la comunitat dedicades a aquesta delicada gestió documental i, a més, amb persones amb algun diagnòstic de salut mental. Han decidit compartir i enriquir les seves experiències mútuament. «Preparem un conveni de col·laboració per ser més forts, amb acords comercials

AUTOESTIMA I AUTONOMIA ECONÒMICA. A la seu de Tecnosolucions, a Sudanel.

OPINIÓ

Trencar el cercle de les violències

Fundesplai impulsa la proposta educativa 'EnCORatja't', una iniciativa encaminada a aconseguir una societat més igualitària

J. A Ruiz
S. Escardíbul
Cap de Relacions de Fundesplai
Pedagoga de Fundesplai

Amb l'inici del nou curs, a Fundesplai hem engegat un ampli ventall d'activitats de lleure educatiu: des d'espais de migdia i menjadors escolars, fins a activitats extraescolars i centres d'esplai. Enguany en totes les escoles i esplais on estem presents, impulsarem la proposta educativa *EnCORatja't*, que arribarà a més de 85.000 nois i noies. La iniciativa, que ha estat elaborada els darrers

mesos per un ampli equip d'educadores i especialistes, promou la coeducació i la cultura de pau per assolir una societat més igualitària, lliure de discriminacions i de qualsevol forma de violència des de la participació activa d'infants i joves.

Hi ha algunes xifres que ens parlen de la necessitat d'una proposta educativa com *EnCORatja't*: el 30% de noies de 15 a 19 anys pateixen violència en les seves relacions afectiva i sexuals (OMS, 2015). A 73 països del món ser homosexual és il·legal i està castigat amb penes de presó i a 12 països està castigat amb la mort (Eitb.us. 2015). Una de cada tres persones joves no identifica els comportaments de control (que et vigilin a través del mòbil, per exemple) amb violència de gènere (Ministeri

Malgrat els avanços legislatius, les desigualtats per raó de gènere i la violència que se'n deriva, encara són una plaga social que cal combatre

de Sanitat, Afers Socials i Igualtat, 2015). El *bullying* per raons de LGTBI-fòbia s'està estenent per les aules i els patis de Catalunya. En només un any, el nombre de casos s'ha duplicat (*Ara*, març 2017). A les activitats de lleure de dansa o hip hop que organitzem des de Fundesplai, el 14% són nois i el 86% noies (2017).

Com es pot veure, i malgrat els avenços legislatius, les desigualtats per raó de gènere i la violència que se'n deriva (en un sentit ampli), encara són una xacra social sobre la qual cal incidir de forma urgent.

Des de Fundesplai ho volem abordar a través del treball educatiu amb els infants i joves, creant entorns de confiança i convivència basats en els valors del respecte a la diferència i l'amistat; amb toleràn-

cia zero davant de qualsevol comportament agressiu per prevenir l'assetjament i la detecció de conductes sexistes i homòfobes. Volem integrar la perspectiva de gènere en les pràctiques educatives; amb una nova mirada sobre les qualitats considerades masculines i femenines, sense cap jerarquització; amb l'estimulació de l'esperit crític i la participació de campanyes per denunciar tota forma de violència, en particular l'adreçada a les dones i als col·lectius de LGTBI.

Els números reflecteixen una realitat que, desgraciadament, es retroalimenta amb els missatges positius que rebem contínuament sobre l'agressivitat i la violència, tenyida d'emoció, d'èxit, de poder, i que tenen una influència molt im-

RAMON GABRIEL

per vendre conjuntament els nostres serveis i compartir estratègies de mercat, i també tecnologia», detalla el gerent de la Fundació Privada Tallers de Catalunya, Ricard Matas. «Som molt conscients que el treball que fan aquestes persones té molt de valor afegit. La seva tasca no es paga per la feina en si, sinó per fer-la bé, per la seguretat que garanteixen», declara Matas. «El potencial d'aquests empleats és molt alt, i el treball amb nosaltres es converteix en formació per a una futura inserció en l'empresa ordinària», afirma. «Venem capacitats», afegeix el gerent d'Aspros, Enric Herrera. «I en la unió d'esforços de les nostres fundacions volem llançar a la societat i a les empreses el missatge que aquestes capacitats obren el ventall de talents per al món laboral que fins ara s'han tingut molt poc en compte», conclou Ricard Matas.

Conscienciar els IES

Des de la formació Obertament, que aglutina la Federació Veus, Salut Mental Catalunya, Fòrum Salut Mental, Consorci de Salut i Social de Catalunya i La Unió, per lluitar conjuntament contra l'estigma i la discriminació de persones amb algun problema de salut mental, aquest serà el tercer any que entren en instituts de Secundària per conscienciar sobre la necessitat i el benefici social de normalitzar qualsevol trastorn mental. «Quan em van diagnosticar a mi la bipolaritat, jo tenia 16 anys. I a aquella edat no tenia ni valor, ni estratègies per defensar-me del bullying que patia a classe», explica la Laura. Avui, als seus 26 anys és un dels testimonis d'Obertament que ha anat a les aules, gràcies al projecte *What's up* que, de la mà de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, aquest any pretén arribar a 60 IES. Demà passat, faran balanç del que han aconseguit fins avui. ≡

portant en la socialització dels infants, especialment en els nois, en detriment de l'emotivitat i dels sentiments.

Per això, volem contribuir a buidar d'atractiu la violència i fer emergir un model on la igualtat i els valors com el respecte, l'empatia, la cura, la solidaritat, l'amabilitat, la sensibilitat o la tendresa prevalguin com a estil de vida. I és fonamental fer-ho des de la primera infància. És important ajudar els infants a rebutjar qui els tracta malament i a tractar bé qui els tracta bé. Així com crear un ambient de solidaritat al voltant de la víctima, on tot el grup de companys i companyes intervinguen en la seva defensa. I més important encara, necessitem educadors i educadores que actuïn amb contundència davant de qualsevol acte agressiu o discriminatori sense trivialitzar cap comportament.

Com veiem, la proposta educativa *EnCORatja't* engloba diverses qüestions que giren al voltant del gènere i la violència. Són dos eixos que s'entrecruen i que no podem deslligar atès que tenen una matei-

Necessitem educadors i educadores que actuïn amb contundència davant qualsevol acte agressiu o discriminatori

xa arrel en comú: les jerarquies que alimenten les idees de superioritat i abús de poder. Com diu Gemma Lienas, escriptora i activista feminista, «eliminant les jerarquies eliminem les idees de superioritat, sigui per raó de sexe, color de la pell, orientació sexual... això ens porta a evitar el bullying, la violència de gènere, l'exclusió del grup...».

El programa aporta elements de reflexió i activitats per desenvolupar en l'àmbit educatiu o social. Els contes, els debats i l'art com a mitjà d'expressió en un sentit ampli són les eines que vertebraven la majoria de les propostes. Es complementa amb l'eix d'animació *La Carlota s'enCORatja*, cinc relats inèdits escrits per Gemma Lienas perquè infants, joves, famílies i professionals de l'educació reflexionem sobre la importància de construir relacions basades en el respecte, l'amistat, la llibertat i la igualtat. La particularitat de cada relat és que ens convidava a participar activament del final de les històries, deixant-les obertes, perquè poguem treballar-les amb intenció pedagògica. ≡

SAVE THE CHILDREN

«Esborraria del món la set»

Un xaval maurità relata la seva experiència diària

Em dic Abraham, soc maurità i acabo de complir 15 anys. Visc amb els meus pares, tres germans i quatre cosins en un poble que es diu Hesade Hi ha Towress, a la regió de Brakna, al sud del país.

La falta d'aigua aquí és un problema. Cada dia m'encarrego de portar a casa uns quants bidons d'aigua del pou que vaig construir amb el meu oncle fa dos anys i que té vuit metres de profunditat i està a dos quilòmetres de casa. Com que està lluny per anar-hi caminant i els bidons pesen molt, sempre hi vaig en un carro tirat per dos burros de la meua família. Moltes vegades trigo més de tres hores entre anar i tornar i acostumo a recollir entre 15 i 20 litres. Com que a casa som molts, he d'anar fins allà cada tarda perquè l'aigua que porto no és suficient per a tots. Només ens dura un dia. Sempre he d'anar-hi sol perquè soc el germà gran i pot ser perillós per a ells perquè els pous són profunds i poden caure-hi. L'any passat hi va haver molts accidents.

El meu col·legi està a tres quilòmetres del poble i he d'anar-hi caminant cada dia. Abans, quan era més petit, anava a una altra escola on apreníem a recitar l'Alcorà, però ja no hi vaig perquè soc gran. M'agradava més anar allà que a la que vaig ara perquè el professor venia tots els dies. Ara sento que no aprenc tantes coses.

M'agradaria seguir estudiant perquè quan sigui gran vull ser metge al meu poble. Em vaig adonar que volia ser-ho el dia que em vaig trencar un braç i vaig anar al metge per primera vegada a la vida. Vaig haver d'anar en carro fins a la clínica més pròxima, que està a vuit quilòmetres de casa. Quan hi vaig arribar, el metge em va tractar molt malament i no he tornat a anar-hi. Per això vull ser un bon doctor, per tractar bé tots els nens malalts.

Una de les coses que més m'agraden és jugar a futbol quan no fa tan-

ta calor. Sempre jugo de davant i per això marco molts gols. M'agrada molt el Reial Madrid i m'agradaria que vingués algun dels seus jugadors a veure'ns alguna vegada. Però sé que és difícil que vinguin fins aquí.

La vida amb tan poca aigua no és fàcil i quan no plou és molt pitjor. Durant els mesos de sequera gairebé no vaig al col·legi, fa molta calor i mengem molt menys perquè no hi ha menjar. Els meus germans petits passen gana. A més, gairebé no queda aigua al nostre pou perquè s'assecava ràpid i he de treballar cada dia al camp en el que pugui per ajudar la meua família. Prefereixo l'hivern.

Una vegada em van preguntar què m'agradaria fer si algun dia tingués una vareta màgica i la meua resposta va ser: trauria la set a tot el món.

SAVE THE CHILDREN / PABLO VÁZQUEZ

CADA DIA. Abraham, amb bidons d'aigua.

Abraham, de 15 anys, dedica cada dia tres hores a anar i tornar d'un pou amb aigua per a la família

La família d'Abraham és una de les gairebé 1.500 beneficiàries del programa que Save the Children ha posat en marxa a Mauritània juntament amb l'ajuda humanitària de la UE (ECHO) per combatre la desnutrició infantil a la regió de Brakna, una de les quatre regions més pobres de Mauritània amb una taxa de pobresa superior al 70 per cent de la població a les zones rurals.